

El futur de les entitats sense ànim de lucre. El cas del S.E.S.E.

En la societat actual sembla que cada cop tinguin menys lloc les entitats sense ànim de lucre. Catalunya des de fa molt de temps s'ha caracteritzat per tenir un gran nombre d'aquestes entitats, dedicades a temes socials, culturals o esportius.

Molt a prop nostre, a Santa Eulàlia de Vilapiscina (barriada a la zona sud del nostre districte) hi ha una entitat esportiva amb 45 anys d'història que es troba en una situació crítica.

El S.E.S.E. va ser fundat l'any 1952 per un grup de persones de Santa Eulàlia amb voluntat de promocionar l'esport. Per fer-ho, van arreglar un camp ras que havia darrere la església de Santa Eulàlia de Vilapiscina, amb el consentiment d'aquesta. Des de llavors, l'esforç dels membres de l'entitat, com passa a la majoria d'associacions, va fer possible tirar-la endavant i anar millorant a poc a poc les instal·lacions esportives.

En una època on la manca d'equipaments de tota mena, tant culturals com esportius, i amb una administració que no administrava pels ciutadans sinó per ella mateixa i pels seus interessos, entitats com aquesta feien possible mantenir un mínim de dignitat a la gent.

El bàsquet ha estat l'esport central de l'entitat a partir del qual han anat apareixent altres activitats esportives.

Però com sol passar la tasca de les entitats sempre està supeditada a esdeveniments que no podem controlar, fet motivat sobretot a la manca de patrimoni propi. Perquè l'esforç i els problemes afrontats durant 45 anys no tenen la més mínima importància per ningú.

Així doncs, la parròquia de Santa Eulàlia de Vilapiscina, propietària dels terrenys on es troben les instal·lacions de l'entitat, va decidir

que ja no li interessava la tasca d'aquella gent, entre altres coses perquè no seguien les directrius de l'església, de manera que tota la feina feta fins ara pot quedar en un no res.

És desencoratjador que la mateixa institució que va permetre tirar endavant aquest projecte social i esportiu, ara no tingui cap mirament en desfer-lo.

La fragilitat d'aquesta entitat és un reflex de la situació de la majoria d'associacions que lluiten dia a dia per sobreviure, sense cap altre recolzament que el seu esforç i la seva il·lusió.

Esperem que la història del S.E.S.E. tingui un final millor, si la parròquia es replanteja la seva decisió i que la sol·lució dels problemes del S.E.S.E. sigui una esperança per a totes les altres associacions.

Marta i Miquel Angel

